

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת אחרי קדושים
י' אייר תשע"ז - פרקי אבות ג'
גליון תר"ב

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

לאנדאן	7:49	9:01	9:18
בני ברק	6:51	7:52	8:26
ירושלים	6:35	7:50	8:29
בארא פארק	7:25	=	8:53

דברי תורה

ממורינו הגה"צ המשפיע
אב"ד דקהילתינו שליט"א

קדושים תהיו (ט, ב)

יכול כמוני ת"ל כי קדוש אני קדושתני למעלה מקדושתכם (פדרש), וכבר עמדו הסה"ק בזה וכי ס"ד שאפשר לבא למעלת קדושת כביכול ב"ה, עד שצריך להשמיענו קדושתני למעלה מקדושתכם.

נקדים מ"ש בשם משמואל בשם הרה"ק מוקאצק זיע"א בזה"ל איך יכולים להיות קדוש, אך מצד כי קדוש אני ד' אלוקיכם, עכ"ל, ובישמו ישראל כתב קדושים תהיו ודרשו חו"ל בהווייתן תהיו, עכ"ל.

הנה ענין קדושה וטהרה חלוקים הם זה מזה במשמעות, ואין המושגים שונים, בטהרה היא משמעות של העדר, דדבר שאין בו שום לכלוך ורובב דרי הוא טהור, ואין המושג של טהרה מציאות והויה, וכן המושג ישר וצדיק [כונתינו לפשטות המובן של צדיק ואין הכוונה לשם צדיק המורגל לננות לאיש מורם מעם] אין אלו מציאות של הויה אלא העדר, שהאלוקים ברא את האדם מתחילה בצדק וביושר, ומי שאינו עושה דבר מרמה ושקר הרי הוא בבחינת צדיק, ואין צריך שיעשה מעשים מוצדקים כדי שיקרא צדיק אלא אם רק לא נוטה מהאמת הרי הוא בבחינת צדיק, וכן ישר אין צריך שיעשה איהו מעשה בכדי שיהיה ישר אלא אם לא נוטה ומתעקם לצדדים הרי הוא ישר. ויותר מזה יאמר כי טהרה ויושר וצדיק הם המיחות הנתבעים מהאדם בלי כל פשרה ואין דבר ממוצע ביניהם, כי ברגע שאין האדם טהור לגמרי הרי הוא מלוכלך, ובעת שאינו ישר בתכלית היושר הרי הוא עקום, ואפי' אם נטייתו הוא רק במשהו הרי הוא עקום ואינו ישר.

וכן בענין צדיק, בזמן שאינו מתנהג בצדקות הרי הוא היפך של צדיק, וכשאין האדם טהור ויושר וצדיק לחלוטין ללא שיוור וטהור במשהו הרי זה עוולה, כי נטה לצד הלא טוב בקום ועשה.

אך לא כן היא ענין קדושה, כי אפי' מי שיתנהג בטהרה וביושר ובצדק וזכה להיקרא טהור וישר וצדיק, אעפ"כ לא חל עליו שם קדושה מעצמו, כי אם טהור וישר וצדיק ייקרא אך לא שם קדוש, ואף כשיתנהג בדרכי הקדושה לא נהיה המשך בעמ' ב'.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פניני קודש בהנהגת האיש הישראלי
בארא פארק - ארה"ב

שבפעם הב' כ' אני ה"א היא שהשי"ת אומר אני מלככם ואני עמכם ואין לכם ממה להתפחד ולדאוג ואני אומר שאם תחפצו לחזור בתשובה אז אני ה"א אני עמכם ואתן לכם סייעתא דשמיא וכוחות צו שטייגן גבוה

מעל גבוה כדאי בחו"ל פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם, וכל הבא לטהר מסייעין אותו ואני יעזור לכם וחזקו ואימצו שטייגן און תשובה תורה ויראת שמים קדושה וטהרה, ואם תעשו כן תחזרו בתשובה ותזכו לזה. אבל תזכרו שכל המתגאה כאילו עובד עבודה זרה ותורה נמשלה למים, ואין מים הולכין אלא למקום נמוך, שעל הגאה כ' אין דברי תורה נכנסים לתוכו ורק ע"י ענוה ושפלות רוח ואני ה' אשכון את דכא ושפל רוח ועליו רח"ל אין אני והוא יכולין לדור ואין כזה מאמר נורא על שום דבר רק על זה הגאה, וע"י גאות רח"ל יכולים ליפול נפילות אחר נפילות ולא לקום ממנו, והעצה היא ענוה ושפלות רוח, וממילא אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם, אל תעסקו בגאות וגאוה שהוא ע"ז, ואם תהיו בשפלות רוח ולא בגאות אז אני ה' אלוקיכם ישמור עליכם, ותזכו להשראת השכינה.

השי"ת יעזור בזמן החדש שלפנינו שכולנו זאלן שטייגן בקיום התורה והמצוות בשלימות, עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה, ועשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם ונוכה ל"נעשה ונשמע" באמת מאהבה ולקיום ולהתמדת התורה והמצוות בשלימות ושנה"י כולנו שומרי תורה ומצוות כדבעי וע"י שמחה אפשר להצליח בתשובה וקל להבין יותר הגמ' ותוס' הרמב"ם וכו', לפי שהשמחה מרומם את הנפש.

השי"ת ברוב רחמנותו ישפיע על כולנו קדושה וטהרה, וישמח את כל השבוירי לב בכללות ופרטות וכולם בא"י אויף א זיסן אופן אויף אייביג ויתן לכולם רפואות שלימות הגה"נ וכל הרפואות שלימות וישועות שלימות ושמחות שלימות בגשמיות וברוחניות, ויתן לנו רפו"ש ישועה שלימה וגאולה שלימה וברכות שלימות בבנין בית המקדש שוין יעצ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

בפרשה איתא דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוקיכם, איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו אני ה"א, אל תפנו אל האלילים וכו' אני ה"א, יש לדייק למה כתוב ג' פעמים אני ה"א, דיו שיכתוב פעם אחת בלבד בסוף, ועוד יש לדייק למה מונח קדושים תהיו אצל איש אמו ואביו תיראו וע"ז, מה יש שייכות וסמוכין אחד עם חברו.

אלא בתורה אי' פשעא"ס התורה אומרת קדושים תהיו שתהיו קדושים ובעלי יראי שמים, והטעם שהשי"ת הוא כולו קדושה וה' אוהב יהודים אלו, לכן תובע הוא מישראל שיהיו כולם קדושים, וכן איש אמו ואביו תיראו - הפי' שיש כאלו שמתחילים לומר לעצמם ולהאשים: "אם הורי היו מחנכים אותי הייתי נראה אחרת והכל תלוי בהם", לכן אומרת התורה אל תאשים אף אחד שהוא אשם אלא רק אתה בלבד אשם, כי לכל אחד יש כוחות להיות כמושה רבינו ע"ה כפי הרמב"ם, וכן ידוע מהליקוטי מוהר"ן שלא אהב שמדברים גבוהה שרק נשמות גבוהות זוכות להיות צדיקים, אלא אמר שכל יהודי ויהודי נשמה ונשמה הכל תלוי רק בעבודתו ואם יעבוד את ה' יגדל להיות קדוש,

וכמתאמריה בשם הרה"ק ר' יצחק מדרוהוביטש זי"ע שנשמותו היתה קטנה בדרגתה והגביה את נשמתו בכוח עבודת ה' עד לדרגה רמה של משה רבינו, לכן יש לך לידע אין הדבר תלוי אלא בי ואתה צריך לעמוד, ואל תתחפץ להוריק ותאשימם שהם אשמים אלא - תיראו - תפחד מהם ושיהיה לך דרך ארץ עם כבוד כי זה תלוי רק בך, ואין כאן שום חילוק איזה נשמה יש לך הכל תלוי לפי עבודת יראת שמים שלך בלבד.

וזהו - ואת שבתותי תשמורו - התוה"ק אומרת שאם תרצה לשוב בתשובה יש עצה גדולה וקלה, יש תיקונים קשים ויש תיקונים קלים כמאמר בעל החרדים דשמירת שבת כהלכתה אפי' עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו, והוא כמו שקיים את כל התורה כולה, ושבתותי תשמורו הוא מהתיקונים הגדולים ומהקלים, שאוכלים בשר ודגים וכל המעדנים לכ' שב"ק.

ממילא ע"י קדושת השבת יכולים להתקדש ולהטהר ע"י קדושה ולזכות לכל התיקונים הגדולים ביותר, לכן ראשית איתא כי קדוש אני ה' אלוקיכם הוא כמו שידוע, והטעם

את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו אני ה' (יט, ל)
ל"פ ע"פ העובדה ששמעון מכ"ק מרן אאמ"ר זצוק"ל (מרן הרמ"מ) ע"ד אדם א' פשוט ותמים, ופעם בליל שב"ק זכה להיות מאוכלי שולחנו ה' של הרה"ק בעל באר מים חיים זיע"א מטשערנאוויץ, והיה עיף ויגע ונדרם, קרא לעברו הרה"ק הנ"ל כרוזא בחיל: א' שומר שבת, וזוהי פשוט שבת, אסור לו לישון בעת תפקידו, הדיו פושע, ואפילו שומר חנם חייב על הפשיעה, א' שומר דארץ זיין אויף די וואך, יהודי זה זכה לאריכות ימים מופלגת, ולעת זקנתו העיד, כי מגי אז שיצא מפי הרה"ק הנ"ל דברים אלו, לא יכול היה ליתן שנת לעיניו ותנומה לעפעפיו ולא מצא מנוח ומרגוע מכניסת השבת ועד ציאת השבת, משך כל ימי חייו, מופחד כחו של

את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו אני ה' (יט, ל)
ל"פ ע"פ העובדה ששמעון מכ"ק מרן אאמ"ר זצוק"ל (מרן הרמ"מ) ע"ד אדם א' פשוט ותמים, ופעם בליל שב"ק זכה להיות מאוכלי שולחנו ה' של הרה"ק בעל באר מים חיים זיע"א מטשערנאוויץ, והיה עיף ויגע ונדרם, קרא לעברו הרה"ק הנ"ל כרוזא בחיל: א' שומר שבת, וזוהי פשוט שבת, אסור לו לישון בעת תפקידו, הדיו פושע, ואפילו שומר חנם חייב על הפשיעה, א' שומר דארץ זיין אויף די וואך, יהודי זה זכה לאריכות ימים מופלגת, ולעת זקנתו העיד, כי מגי אז שיצא מפי הרה"ק הנ"ל דברים אלו, לא יכול היה ליתן שנת לעיניו ותנומה לעפעפיו ולא מצא מנוח ומרגוע מכניסת השבת ועד ציאת השבת, משך כל ימי חייו, מופחד כחו של

מתנה - בעין יפה נותן (עמ"פ ב"ב נא); א"כ הרי בוודאי שיש לכל אחד ואחד מישראל חלק במתנה זו, אף הפחות שבפחותים. ועוד זאת, דכיון שהיא מתנה לכן יכולים ליכנס לשבת מתוך ימות החול, בלי ענינים ממוצעים בניניהם, אלא מתוך החולין של ימות החול אל קדושת השבת, ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים (יקרא ו, ד).

השמחה בשמירת השבת וא"י הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו (שבת שם), וי"ל דההתעוררות והשמחה שיש לכל בר ישראל בכניסת השבת שהנה הנה מגיע השבת, באה מכח הודעה זו, וזו היא ההודעה. וכמוסופר על הרה"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א ששאלו הרה"ק מלובלין זיע"א היודעים אתם מתי נכנס השבת, וענהו הרה"ק, הן, כאשר שב"ק נכנס מתחילים גידי היד שלי לדפוק ודא לדא נקשן, והראה לו את ידו וכו' (ראה שיחות חיים ו:).

~ סיפור מפסוקי הפרשה ~
לכבוד סעודת מלוה מלכה

כוחן של דמעות מסוגלין לביטול הגזירה ואמר לכם, אתם תירשו את אדמתם, ואני אתננה לכם לרשת אותה (כ, כד)
 מתנה היא לתלמידי 'החווה' הק' מלובלין להיכנס בכל שנה ושנה במצוא יום-הכיפורים לחדרו של הצדיק ולשאל את פיו כיצד הייתה החתימה שנקבעה להם במרום. לא לכולם היה הצדיק משיב, אלא היו מהם שבעו.

שנה אחת נכנס אל 'החווה' תלמידי הרה"ק ר' בונים שלימים נתפרסם כרבי מפשיסחה, ושאל על 'תשומת'ו. שקע הרבי בהרור קל. "וואה אני כי גזירה קשה מרחפת על ראשך", והוסיף: "השנה תפסיד את כל כספך ותהיה עני ואביון".

וכך היה. באותה שנה חלו כל בני-משפחתו של ר' בונים במחלות קשות, וזאת כל כספו נאלץ לפאר על רופאו ולשאל את פיו כיצד יצא בידו איבר ר' בונים את מקור פרנסתו. הוא נשאר נקי מכל כספו ורכושו, תורה מתיכן ביא מזון ובגד לאשתו ולילדיו. "משנה מנה", אמרו תלמידי. נטל אפוא ר' בונים את מקל הגדודים בידו ויצא לתור אחר מקור פרנסה חדש. עבר ממקום למקום, ניסה לחפש מקור פרנסה פה ושם - אך ללא תועלת.

במסעותיו הגיע לוורשה. דרכו בימים הסובים נכנס לביית-המלון משוכנו, שבעליו הכירו בעבר, והתאכסן בו. בעל-הבית ידע שהסוחר ההגון משלם את כל החשבון, ואירחו ברחוב-לב. כשנשך כמה שמועות ששה במלון, אכל ושתה ככל צורכו, ובכיסו אין אפילו פרטה שחוקה אחת. כל מאמציו לשלוח את ידו במיני עסקאות מזדמנות - נכשלו, גם ניסיונותיו לחדש קשרי מסחר ישנים, עם מכרים ותיקים - לא עלו יפה.

לאחר שכשלו כל ניסיונותיו הרגיש ר' בונים את מלוא חומרתה של הגזירה שנגזרה עליו באותה שנה. הוא הגיע לטסקנה כי עליו לקבל את הדין באהבה ולהשלים עם העובדה שנגזר עליו להיות עני ואביון. אולם ככל שהתבונן במשמעות הדבר, התמלא ליבו צער וכאב. הוא הצטער על מצבו העלוב ועל מצבם העגום של בני-משפחתו. אך יותר מכפי שכאבו לו העוין והדוחק עצמו, חשש בעיקר מחרגע שבו יתברר לבעל המלון כי אין בידו לשלם את דמי האירוח, והדבר יגרום חיול שם שמים גדול.

ביתן ק' פ' ר' בונים בכ"י, מלב מורחט נשא תחינה לקב"ה שיצאיו מן המיצר אל המרחב. לפתע נשמעו בקניעות על דלת חדרו. זה היה אחד המשוררים במלון, שבה לשאל אותו כמה יסעד היום את ליבו - בכשר אוזו או שמוז בכשר אחר. שילח ר' בונים את המשרת מעליו, וכשזה יצא, גבר והתעצם בכ"י.

על חלפו דקות אחדות והנה שוב נשמעו בקניעות על הדלת. הפעם יצב על הסף שליחה של גבירה יהודייה מפורסמת בוורשה. הגבירה ידעה, ככל הנראה, על מצבו המכונני של ר' בונים. היא חשבה להיטיב עמו ובאותה שעה לרכוש לעצמה איש נאמן. בפי השליח הייתה הצעת עבודה בעבורו - להיות פוסאי בית-העסק שלה ולזכות במשכורת גבוהה למדי - שישה רובלים לשבוע.

ברגע הראשון חלפה במוחו של ר' בונים המחשבה להיענות להצעה, שהייתה מבטיחה לו ולמשפחתו קיום כבוד, אך לאחר מחשבה נוספת חזר בו. "אם הקב"ה החליט לסייע לי ולפתוח לפניי שוב את שערי הצלחה, איני חפץ להיות פקיד", אמר לעצמו.

השליח היה בטוח כי איש-שיחו יקבל את ההצעה בשמחה. לדעתו שמוע את ר' בונים אמר: "מסור לגבייתך כי מוכן אני להיות שותף עסקי; לא פקיד". הביט בו השליח בהשתאות רבה והלך לדרכו. **כשנססרו** דברי ר' בונים לגבירה חרה אפה על העוזה של הצעיר. היא חרתה לשליח להישאר בבית ואף לא לחזור למלון כדי למסור את תשובתו השלילית להצעה שנתאה לה הצופה.

בינתיים נרגעה רוחו של ר' בונים. זמאין ובוטח בישועת ה' הקרובה הציא תרומתו ספר והחל להגות בו בשקט ובשלווה. ר' בונים הוסיף לשבת במלון, נמטה את כוחו במסחר כזה או אחר - ונכשל פעם אחר פעם.

חלפו עוד כמה ימים והנה שוב נקש על דלת חדרו של ר' בונים שליחה של הגבירה. כשהיכה דברו על ועד, הגיעה הגבירה לטסקנה כי לא הייתה רע על עיקר את תכניס לעסקיה כשותף (או לפחות למקצתם) את ר' בונים, שנודע לכול בישרו ובתקופתו הפעם קיבל ר' בונים את הצעתו.

ואמנם מותן השתופפות העסקית בין הגבירה לבין ר' בונים צמחה הצלחה גדולה, ובאותה שנה הרוויחו שניהם סכומים גדולים מאוד.

כשנסער ר' בונים ללובלין שם את פעמיו אל ביתו של 'החווה'. אך דרכו רגליו על מפתן החדר, נשא אליו הצדיק את עיניו אמר: "כפי שמותיך לך כבוצאי יום-הכיפורים, נגזר עליך לאבד את כל כספך, וכפי שנגזר כן היה, ואולם באותו יום לא דיברנו כלל על בכיות שתבכה ועל דמעות שתשפוך. אלה קרעו את רוע הגזירה".

דברי תורה
המשך מעמ"א

ע"י קדוש מעצמו, ומתנהג בקדושה יקרא אך לא שם קדוש בעצם, כי קדושה היא מציאות והויה חדשה, ולזכות לזה צריך שיהא ראוי למתנה הזאת מקרב"ה, אך בהתנהגותו בקדושה יזכה שיערה ד' עליו רוח קדושה כמרום לקדשו בכל מיני קדושה, ואז יהיה בבחינת עצם של קדושה וייקרא קדוש, וכמ"ש והתקדשתם והייתם קדושים, שע"י שתתקדשו עצמכם בהתנהגות של קדושה ע"כ תהיו קדושים בעצם, והוא מו"כ הישמח ישראל בהווייתן תהי שקדושה היא הויה ומציאות חדשה שניתנת להאדם המתנהג כראוי.

והמושג הזה שייך רק בבני ישראל הקדושים אבל לא בניי, וכמ"ש הויה"ה הק' בפרשתנו וז"ל, "ויש כאן מעלה וכבוד למקיימו שיקרא קדוש, ואולי כי דוקא בני" הוא שישם בבחינה זו מה שאין כן אומות העולם, לו יהיה שפירוש אדם עצמו מבחינת העויות האסורות לו או אפילו שאינם אסורות, אף על פי כן מושלל הוא מבחינת קדושה", עכ"ל. והביאור בזה כי רק ישראל הוא שניתנה לו המתנה הזאת על הילוכו בקדושה שיבא לידי קדושה בעצם, ולא כן אומות העולם, והנה לפי"ז היה מקום שיאמר האדם לעצמו שאף אם לא יתנהג בקדושה אלא יתנהג בטהרה וביושר ובצדקות שלום יהיה לו, ואין עליו תביעה וטענה על כך שלא מתנהג בקדושה אלא העיקר שלא יקלקל ודי בכך, וגם אם לא ייקרא קדוש גם תמא לא יקרא, כי יש גדר ממוצע בעינים והוא גדר של חולין שאינו קודש ואינו תמא, וחולין שלא על טהרת הקודש יקרא.

ע"י באה הציווי שלא כן הוא, אלא קדושים תהיו שחייב האדם להתנהג בקדושה ולהתקדש בכל מיני קדושה, והוא ע"י קדש עצמך כמותך לך שלא עומד במדרגה אחת אלא ילך ויעלה במדרגה למדרגה והוא מצוה קדש עצמך, וכמ"ש באוה"ה הק' (שם) וז"ל, "עוד יצא על זה הדרך קדושים תהיו לשון עתיד פירוש אין הפסק למצוה זו, כי כל שער מהקדושה אשר יכנס עדיין ישנו בגדר הכנסה שער אחר למעלה ממנו, כי אין שיעור להדרגות הקדושה המזומנת לכל הרוצה ליטול את השם, וצא ולמד ממדרגות הנביאים זו למעלה מזו, ומשה עולה על גביהן, ואולי שיכול להיות הדרגה גדולה ממה, והוא מדרגת מלכנו משיחתי המעוטור בעטרי עטרות, כמובן מפסוק (ישעי' יא) ונחה עליו רוח ד' וגו', ולדברי רז"ל (במד"י פ"ט ד"ב פ"ב) כי משה שהיה הוא הגואל העתיד, וכמו שהארכנו בפירושו של דברים במקומן, אם כן אין שיעור וגבול להדרגות הקדושה, לזה אמר תהיו כי מצוה זו אין לה הפסק ותמיד ישנה בגדר

מצוה זו להיות קדושים, ונתן טעם לדבריו כי קדוש אני ד' אלהים שאין שיעור אל קדושתו יתברך, וחפץ ד' בבניו ידידיו להדמות לקונם בהפלגת הקדושה, ומעתה דון בדעתך ההדרגות אשר תבא בהם", עכ"ל. וכ"א בסה"ק כי גדר של קדושה שייך בכל איש אשר בשם ישראל יכונה, ובכל מצב שבו נמצא האדם אתה מוצא בו גדר של קדושה, ובה שונה גדר של קדושה מגדרי טהרה ויושר וצדיק, כי בכל אלו אין בזה מושג של טהור במקצת ישר במקצת אלא או טהור או מלוכלך או ישר או עקום וכמו שכתבנו לעיל, אך לא כן הוא בגדר של קדושה כי כל מה שמתעלה האדם ממדרגה שנמצא בו למדרגה נעלה יותר ולו במקצת במעט מן המעט הרי הוא מתקדש בקדושה ושורה עליו רוח של קדושה בעצם, וכתבו עוד כי יש וישני בני אדם יעשו דבר מצוה כאחד, אצל האחד יחשב למצוה ויקרא קדוש, ולהשני לא יחשב למצוה ואפשר כי אפי' לעבירה ייחשב, כי חלוקים הם אחד מחבירו, אצל האחד מעשה המצוה אשר עשה היה אצלו בגדר מעלה לגבי מצבו שהיה אתמול, כי אז היה במדרגה פחותה מעשיו ולא עשה המצוה הזאת כלל, ועכשיו שעשהו הריחו בבחינת קדש עצמך וקדוש יקרא במצוה הזאת, והשני שגם תמול גם היום עשה אותו מצוה ללא כל עליה בדרגה הרי הוא עומד ושוהה על מקומו ולמצוה כזו לא ייחשב קדוש, ועוד ייתבע על כך שלא נתעלה לעשות המצוה בדרגה מעולה יותר, כי קדוש יקרא למתהלך ומתעלה בקדושה.

וזהו ביאור מאמר הרה"ק **מקאצק** זיע"א שפתחנו בו בתחילה, שאיך יכולים להיות קדוש, והלא אפי' אם יתנהג בכל מיני דרכי הקדושה עדיין לא יזכה להויות הקדושה שהיא מציאות חדשה ונעלית, אלא מצד שקדוש אני ד', שהקב"ה הוא המקדש אותנו והוא הנותן לנו ברוב רחמינו וחסדיו את התשורה והמתנה הזאת שהיא ניתנת אך ורק לבני ישראל, שכאשר יתנהג בקדושה יזכה להיות ראוי שיערה ד' עליו רוח של עצם הקדושה שתאפוף אותו בעצמותו ומהותו להיות קדוש בקדושה עילאה. והנה כי כן נבא לבאר הס"ד יכול כמובן, שאין הכוונה שס"ד שיבא האדם לגודל עוצם דרגת הקדושה של כביכול, למחשבה כזו לא היה ס"ד, אלא הכוונה מכיון שכל עצם קדושתו ישנו זוכים לה ע"י התנהגותו בקדושה היא מתנה הניתנת לנו מאת הקב"ה, והיא נאצלת מקדושת שמו יתברך ויתעלה, היה ס"ד שהקדושה שאנו מתקדשים בה היא אותו מין קדושה של קדושת כביכול ב"ה, וז"ש יכול כמובן, ס"ד שהקדושה שאתה מתקדש בעצם, הוא אותו סוג ומין קדושה של כביכול, ת"ל כי קדוש אני קדושתו למעלה מקדושתכם, אין לכל נברא מושג במהות קדושתו, ואין דרגה של קדושה בקדושת הבורא יתברך שמו, ואין מהות של קדושה בקדושת הבורא יתברך שמו, והי"ל שזוכה להתקדש ולהישאר לפני אבינו שבשמים והוא יתברך יטהרנו ויקדשנו בקדושתו העליונה אמן סלה. (קדושים תשע"א)

מנוחה - בעין יפה נותן (עמ"פ ב"ב נא); א"כ הרי בוודאי שיש לכל אחד ואחד מישראל חלק במתנה זו, אף הפחות שבפחותים. ועוד זאת, דכיון שהיא מתנה לכן יכולים ליכנס לשבת מתוך ימות החול, בלי ענינים ממוצעים בניניהם, אלא מתוך החולין של ימות החול אל קדושת השבת, ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים (יקרא ו, ד).

השמחה בשמירת השבת וא"י הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו (שבת שם), וי"ל דההתעוררות והשמחה שיש לכל בר ישראל בכניסת השבת שהנה הנה מגיע השבת, באה מכח הודעה זו, וזו היא ההודעה. וכמוסופר על הרה"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א ששאלו הרה"ק מלובלין זיע"א היודעים אתם מתי נכנס השבת, וענהו הרה"ק, הן, כאשר שב"ק נכנס מתחילים גידי היד שלי לדפוק ודא לדא נקשן, והראה לו את ידו וכו' (ראה שיחות חיים ו:).

תפילת הצדיק

מסופר שכאשר נפוליון הצרפתי לחם את מלחמותיו באירופה פעל רבות הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב שמלחמה זו תיהפך למלחמת גוג ומגוג ולאחריה תבוא הגאולה השלמה, ברם תוכנית זו פגם היה בה, לפי שעד בא הגאולה יצטרכו עם ישראל לעבור צער רב וגלות קשה.

הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ התנגד לרעיון זה ופעל בתפילותיו שנופוליון יכשל, רבי נפתלי הצליח ונפוליון הובס, רבי מנחם מנדל הקפיד על רבי נפתלי שק עשה לו ואמר כי עליו - על רבי מנחם מנדל להסתלק מן העולם.

רבי נפתלי הצטער על מעשהו וכדי לבטל את גזירתו של רבי מנחם מנדל כינס את גדולי תלמידיו על מנת שיבטלו את מנהיגותו וכך בלא מנהיג לחסידים יבוא המשיח ותתבטל הגזירה, לאחר שפרש רבי נפתלי את תוכניתו בפני התלמידים קם חברו של רבי נפתלי - הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב ואמר לחסידים זכי מה חסר לכם אצלנו? ובשאלה זו סתם את הגולל על תוכניתו של רבי נפתלי.

רבי נפתלי הקפיד על הרה"ק רבי צבי הירש שקלקל את תוכניתו, אך כאשר שמע אותו מתפלל את תפילת 'שמונה עשרה' סרה קפידתו והוא אמר: כי מאז ששמע את תפילתו לא זכה לשמוע תפילה שכוז, והוסיף ואמר על רבי צבי הירש כי היהודי הוא כולו לשמים.

הרה"ק רבי יחזקאל שרגא הלבפשט משינוא שסיפר סיפור זה הוסיף ואמר כי רבי צבי הירש מזידיטשוב עשה לרבי נפתלי בדיוק את מה שהוא עשה לרבי מנחם מנדל מרימנוב.

שנים מספר לאחר מה שהיה כאשר נפל רבי צבי הירש למשכב התפללו עליו כל גדולי החסידים שיבריא, לאחר שקם ממשכבו אמר רבי צבי הירש כי תפילות כולם סייעו לבריאותו אך תפילותיהם של שלשה עזרו ביותר והם הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא, הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ, והרה"ק רבי משה טייטלבוים מאוהל, רבי צבי הירש גם בא במיוחד אל הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ להודות לו על תפילותיו.

האהבה שהצילה

זעליג היה חוכר שהתפרנס מפונדק בכפר קטן ונידח. איש פשוט ועם-הארץ היה, אך בעל לב יהודי חם. מדי פעם בפעם נהג לנסוע לחצרו של הרה"ק רבי

מרדכי מנשכז ולהתחמם לאורו.

יום אחד נודמנה לזעליג עסקה מוצלחת שהניבה לו רווח כספי נאה. בכסף שהרוויח עשה עסקה נוספת שגם היא צלחה בידו. נכסיו של זליג גדלו והלכו, עסקיו הסתעפו והוא נשאב לתוכם כליל.

מכיוון שהיה טרוד מאוד, חדל לנסוע אל הרבי. ליבו היהודי החם הצטנן בהדרגה, עד שהתנתק כמעט לגמרי מהיי תורה ומצוות.

בעומק ליבו עדיין נמשך זעליג לסגנון חייו הישן, אך במעשיו נהג כגוי לכל דבר. מצב זה הציק לו מאוד והוא החליט לנקוט צעד קיצוני ולהתנתק מיהדותו. זעליג החליט כי הוא ממיד את דתו רח"ל.

רגע לפני ביצוע המעשה הנמנה, נמלך בדעתו והחליט כי קודם לכן ייסע אל הרבי ועל-פי התייחסותו של הרבי אליו יכלכל את צעדיו הבאים. אם ירחיקני הרבי מעליו, אדע כי נכון אני נוהג, אמר בליבו, אולם אם בכל-זאת יקבלני ויסביר לי פנים - אחזור בי מכוונתי ואשאר יהודי.

באותם ימים שהה בחצרו של הרה"ק מנעשכז תלמידו החביב, רבי נפתלי-צבי מרופשיץ. בוקר אחד קרא הרה"ק מנשכז לרבי נפתלי-צבי ושאלו לביתו. "מה חטאי ומה פשעי כי יסלקני הרבי מעליו?", בכה רבי נפתלי-צבי. "עשה כפי שאומרים לך", סתם הרבי ולא פירש.

הלך הרה"ק רבי נפתלי-צבי אל הרבנית והתחנן על נפשו. פנתה הרבנית לבעלה וביקשה הסבר לגירושו הפתאומי של התלמיד החביב. "לא הכול מגלים לי וגם אני עצמי איני יודע את טעם הדבר", ענה הנעשכזי ורעיותו, "ואף-על-פי-כן סבורני כי עליו לנסוע לביתו". הפצירה הרבנית למען התלמיד. "טוב", אמר לבסוף הרבי, "בראותי את צערו של רבי נפתלי-צבי ומכיוון שגם את מבקשת למענו, מבטל אני את דעתי וחוזר אני מהוראתי".

כעבור יום-יומיים הגיע זעליג לחצר הצדיק. קודם שיצא לדרכו העמים על עגלתו מכל טוב - פירות, ירקות, עופות ועוד - מתנה לרבי.

בבואו לבית הרבי לא היה הרבי בחדרו, אלא בבית-הכנסת הסמוך. את פניו קידם רבי נפתלי-צבי, שהבחין תיכף ומיד במצבו הרוחני הירוד. בעיניו הטהורות לא היה יכול רבי נפתלי-צבי לסבול את מראהו של זליג, והוא החל לצעוק עליו ולביישו. "אך מעו חוטא ופושע שכמותך להראות את פניו בביתו הקדוש של הרבי! איך מתבייש?! הסתלק מכאן, חזור בתשובה ורק אז תציג את רגליך במקום הטהור הזה!".

כששמע זעליג את דברי התוכחה של רבי נפתלי-צבי התמלא בושח. חזר במהירות אל עגלתו, סובב את הסוסים לאחור ויצא בדהרה. "זהו זה", החליט, "ותרן אין לי מה

לחפש בין יהודים".

לא חלף רגע קל והצדיק מנעשכז, שהד צעקותיו של תלמידו הגיע לאוזניו, יצא בבהלה מבית-הכנסת. "מי היה האיש שגירשת מכאן?!", שאל, חיזור כסיד.

"זליג החוכר", ענה רבי נפתלי-צבי.

"מה עשית!", הודעו הצדיק. "רוץ אחריו בכל כוחותיך, השג אותו ואמרו לו שאני משתוקק לראותו; משתוקק בכל ליבי!".

אין לתאר את גודל תמהונו כמו גם בושתו של רבי נפתלי-צבי. זה עתה גירש מהבית יהודי שהרבי משתוקק בכל לראותו!...

כחסיד נאמן, הרה"ק רבי נפתלי-צבי לא היסס לרגע. חישי-מהר יצא בריצה אחרי עגלתו המתרחקת של זליג. כעבור דקה של ריצה ללא נשימה הבחין בעגלה, רגע לפני שפנתה בעיקול הדרך. "זעליג! חזור לאחור! הרבי קורא לך!", צעק רבי נפתלי-צבי בכל גרונו, "הרבי משתוקק לראותך! בכל ליבו משתוקק הוא!".

אויזו של זעליג קלטו את הקריאה והוא עצר את העגלה. למשמע מילים כאלה לא היה יכול להישאר אדיש. שוב סובב את עגלתו לאחור, הפעם לעבר בית הצדיק.

הצדיק בכבודו ובעצמו עמד בפתח ביתו וקיבל את זליג במאו-פנים וביד מושטת. "שלום-עליכם, זעליג יקר!", קרא לעברו והניסו פנימה, לחדרו. שעה ארוכה מאוד חלפה עד שזעליג יצא מהחדר, פניו לוחטות ועיניו רטובות מדמעות.

לאחר צאתו מהבית קרא הצדיק לתלמידו רבי נפתלי-צבי. "רואה אני כי בכל-זאת צדקתי כאשר ביקשתך לנסוע לביתך", אמר. רבי נפתלי-צבי לא העז להרים את עיניו. "חלילה לך להבין אותי לא נכון", המשיך הצדיק, "אוהב אני אותך כבן. אולם היום כמעט דחית כמו-ידיך יהודי מכלל ישראל".

הצדיק מנשכז התכנס לרגע בתוך עצמו. "עם ישראל משול לאילן רב ענפים", שב לדבר, הפעם בקול רך. "כל הענפים מקבלים את חיותם מהגזע המרכזי, שיונק מן האדמה. לפעמים נוצרת חסימה כלשהי בתעלות היניקה הפנימיות, וענף קטן ורחוק חדל לקבל מים. אט-אט הענף מתייבש ולבסוף נושר מהאילן.

"זעליג ניתק בזמן האחרון את הקשר עם מקור חיותו. הלחלוחית היהודית בנפשו התייבשה והלכה והוא הגיע לשלב אחד לפני שנתק כליל מן האילן. לולא הרעפתי עליו מידה עצומה של אהבה, היה זליג ממיר היום את דתו. רק בנס ניצלה היום נשמתו והוא חזר להתחבר מחדש אל האילן הגדול, אל עם ישראל".

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הילולא דצדיקיא

יום שב"ק י אייר - רבי יצחק ב"ר יעקב אלפסי הרי"ף (ד' תתס"ד) על הכהן הגדול (ב"א תת"ט)
רבי משה מזוועהיל ב"ר יהואל מיכל מזולטשוב (תקצ"א)
רבי מרדכי דוד אונגאר אב"ד ז'מיגראד ב"ר יהואל צבי מטארנא (תרס"ו)
רבי מרדכי ב"ר זאב וזאלף מסטריקוב (תרע"ו)
רבי יוסף ב"ר מאיר תאומים ב' פרי מגדים (תקנ"ב)
רבי ישעי' עפשטיין ב"ר אברהם - ריש מתיבתא במינסק, קאיידנוב, ביאליסטאק אבי ראב"ד ירושלים הגאון רבי פנחס עפשטיין ז"ל (תרע"ה)
רבי יצחק יהודה יהואל אייזיק ב"ר אלכסנדר סנדר מקומארט ב' השולחן הטהור (תרל"ד)
רבי דוד מטאלנא ב"ר מרדכי מטשערנוביל (תרמ"ב)
רבי הלל מקאלמיי ב"ר ברוך נדיט ליכטנשטיין - ב' שירי משכיל ועוד הובה פורים (תרנ"א)
- רבי יצחק מראדוויל ב"ר המגיד יהואל מזולטשוב - אור יצחק (תקצ"ה)
רבי נפתלי צבי מרופשיץ ב"ר מנחם מנדל מלינסק (תקפ"ו)
רבי יהודה צבי מסטרעטיין ב"ר שמואל זיינוויל (תר"ד)
רבי יצחק אייזיק קרסילצ'קוב מפולטבה ב' תבונה על הירושלמי (תשכ"ה)

יום ב' י"ב אייר

יום ג' י"ג אייר

יום ד' י"ד אייר

יום ה' ט"ז אייר

יום ו' ט"ח אייר

רבי חיים יהודה מאיר ב"ר מנחם מנדל מויזשויז ת"א (תשכ"ט)
- רבי מסעוד ב"ר יעקב אבוחצירא (תרס"ח)
רבי יהודה צבי ב"ר ישכר דוב מדלינא (תרס"ט)
רבי בעריש מדאליטא (תר"ע)
- רבי ארי' לייב מייזליש [ד' ליבלי חסיד] אב"ד פרעמישלא ב"ר משה (תנ"ד)
רבי יוסף ב"ר אליעזר מראדוויל התן רבי פינחס מאוסטיליה (תרל"ה)
רבי חיים יהואל רובין אב"ד לימנא ודאמבראזא ב"ר מאיר מגאלאנב התן רבי סנדר מויזשויטוב (תרע"ח)
[פסח שני] - התנא האלוקי רבי מאיר בעל הנס (ג"א תתפ"א)
רבי עקיבא מפרנקפורט ב"ר יעקב (שנ"ו)
רבי שמואל מקארוב ב"ר אברהם ישעי' (תק"ם)
רבי לייב מזוקליקוב - ילקוטי מהרי"ל (תקפ"ו)
רבי יהודה צבי אב"ד סטרעטיין ב"ר אוירי מראהטיין (תרס"ו)
רבי אלי' חיים ב"ר משה מייזל אב"ד לודז' (תרע"ב)
- רבי אריה לייב ב"ר יצחק שפירא מוילנא ב' מעון ארייות (תקכ"ט)
רבי נתנאל ב"ר נפתלי ווייל ב' קרבן נתנאל (תקכ"ט)
רבי נחום ראובן פעלסקער אב"ד רישא ב"ד דוד ראב"ד צאנו ובלאזוב תלמיד הד"ח מצאט (תרל"ב)
רבי חיים מאיר יהואל ב"ר אבי עזרא זליג שפירא ממזולטויצא (תר"ט)
- רבי מאיר ב"ר גדליהו מהר"ם מליובלין (שע"ו)
רבי יהואל מיכל ב"ר אברהם יצחק פיינשטיין ר"י בית יהודה והתן הגר"ו מבריסק (תשס"ג)
רבי צבי הירש ראזנבוים מקרעטשיניף סיגעט ב"ר ניסן חיים (תשס"ו)

פסח שני

כתב הרמב"ם (נחלכות קרבן פסח פרק ח' הלכה א') "מי שהיה טמא בשעת שחיטת הפסח שאין שוחטין עליו, או שהיה בדרך רחוקה, או נאנס באונס אחר או ששגג ולא הקריב בראשון, הרי זה מביא פסח בארבעה עשר לחודש השני בין הערביים, ושחיטת פסח זה מצות עשה בפני עצמו ודוחה את השבת שאין השני תשלומין לראשון אלא רגל בפני עצמו, לפיכך חייבין עליו כרת", עכ"ל.

ועיין עוד ברמב"ם (שם פרק י' הלכה ט"ו) דאיכא כמה הבדלים בין פסח ראשון לשני, ובתוכן דבריו כתב: "אבל פסח שני חמץ ומצה עמו בבית ואינו טעון הלל באכילתו ומוציאין אותו חוץ לחבורתו, ואין מביאין עמו חגיגה ואינו בא בטומאה, וכו' עיין שם בכל דבריו.

אם היה מותר לאכול חמץ עם קרבן פסח שני **בחא** דכתב הרמב"ם ז"ל: "אבל פסח שני חמץ ומצה עמו בבית", דנו באחרונים אם היה מותר לאכול עם קרבן פסח שני חמץ, וכשידברתי בזה עם הגאון הגדול רבי חיים קניבסקי שליט"א, אמר לי דבשעת אכילתו אסור לאכול עם חמץ, רק דבביתו שרי שיהיה חמץ, ועיין לי לרש"י פרשת בהעלותך (ט, י), עיין שם...

ושלחתי להגר"ח קניבסקי שליט"א דמדבריו הגרא"מ שך זצ"ל בספר "אבי עזרי" (הלכות קרבן פסח פ"י הט"ו) מבואר דבפסח שני אף באכילתו היה מותר לאכול עמו חמץ, וכתב להשיב לן דידע דהאבי עזרי פלוג על זה, אבל האחרונים לא סבירה ליה כן. ועיין עוד במנחת חינוך (מצוה שפ"א) ובאבי עזרי (שם).

אם אומרים בו תחנון

חמנהג הרווח בארץ הקודש כהאידיןא שלא לומר תחנון ב"ד אייר, הגם דהשולחן ערוך (סימן קלא) לא מנאו כאחד הימים שאין אומרים בהם תחנון, ודכן כתב הרה"ק מבוטשאטש זי"ע ב"אשל אברהם" (שם).

הדווחא דאורייתא

בירורי הלכה ד"ת ומנהגי צדיקים בעניינים שונים

בכתב ונערך ע"י הג"ר משה תליוה שליט"א - מח"ס ענפי משה וש"ס

ערוה"ש (שם, יב) כף החיים (שם, צו) ועוד אחרונים, וכן מצאתי דהיה דעת הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל (הליכות שלמה, מועדים פ"א סעיף ב.), ומאידך גיסא הפרי מגדים (שם במש"ג, טו) כתב דאומרין בו תחנון, וכן נהג הגה"ק החזון איש זי"ע לומר בו תחנון, עיין בספר דינים והנהגות (או"ח, פרק ד' ס"ק לז) ועיין עוד בספר נטעו גבריאל (פסח, חלק ג', פרק כז אות ג'), מה שכתבו בזה.

ומנהגינו בלעילוב שאין אומרים תחנון ביום זה.

בהמנהג לאכול בו מצה

יש נוהגין לאכול בפסח שני מצה זכר לקרבן פסח שהקריבו בעת החיא בין הערביים, כן הביא בנטעי גבריאל (שם ס"ק ט') מסידור בית יעקב, ספר שערי יששכר (מאמר פסחא ועירא, אות יב), כלי חמדה על התורה (פרשת ואתחנן) מהגה"ק האבני נזר זי"ע ועוד גאונים, ודכן הביא בספר שערי ימי הפסח להגר"י טשנר שליט"א (עמוד רלב) מספר אורחות רבינו (חלק ב' עמוד צו) דהגה"ק ח"קחילות יעקב זי"ע היה אוכל בפסח שני בסעודת הצהריים מצות עבודת יד שהותיר מפסח.

ודכן מובא בספר דרכי חיים ושלום דהיה מנהג הרה"ק ממונקאטש זי"ע דהיה עושה סעודה ביום י"ד, והיו אוכלין מצה ומרור בהסעודה ע"ש.

אולם הגה"ק החזון איש זי"ע לא היתה דעתו נוחה מזה שאוכלין מצה בפסח שני, ודכן מבואר דעת רבינו הגר"א זי"ע במעשה רב (סימן קפה) דאין אוכלין מצה שנאפתה שיוצאין בה ידי חובה בפסח, רק בימי הפסח להיכירא שאין עושין זה להנאה, רק מפני גזירת הבורא יתברך, ודכן הרה"ק מהר"א מטשעכנוב זי"ע

לא היה אוכל מצה בפסח שני, ונהרא נהרא ופשטי'.

מנהג כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א וכן מנהג כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שיבלחט"א לערוך השולחן הטהור ביום פסח שני, וכן לאמול מצות, אך לא אכלוהו עם מרור ולא שתו ד' מסות ולא אמרו ההגדה של פסח וכדו', אך יום זה הוא נראה נשגב ונעלה כמו בחג הפסח ממש, וכן משמיעים מדברי תורתם במהלך הטיש המיוחד... כמו כן מנהגם הוא לאמול מאחר חג הפסח מצות מדי שבת בשבתו, עד חג השבועות. וכן הוא מנהג לעילוב. (זת"מ בשם י"ל וי"ע)

לפניכם מתורת רבינו שליט"א אשר אמר בפסח שני בעת השוה"ט, כי ביום זה יכולים להתרומם לבחינות גבוהות מאוד וזל"ק: "שביום א' אפשר להתעלות כמו העבודה של כל ז' ימי הפסח - ע"ד משל מענין גשמי, הרוצה להיות גביר ואמיד, עתיר ממון נכסים, צריך לעמול ולהשקיע שנים רבות למלאות אוצרותיו זהב וכסף, עד שיהי עושרו שמור לבעליו,

אך יש מי שחננו ה' שזוכה בבת אחת לעושר רב ומופלג ע"י כמה עסקאות מוצלחות וכדו'. ואם כך בעולם הגשמי, על אחת כמה וכמה ק"ו בן בנו של ק"ו בעולם הרוחני, עולם החיים הנצחיים, שזה עיקר תכלית האדם, בוודאי ובוודאי שכך הוא, וישנם זמנים מיוחדים ומרוממים כאלו כ"פסח שני", אשר ברגע אחד יזכה האדם לעשירות רוחנית, ובין רגע יתהפך מצבו ויתעלה להויכע בחינות והויכע מדריגות". עכ"ל.ק. (גליון זת"מ)

ירבה בו שמחה קצת

ועיין בספר מורה באצבע להגה"ק החיד"א זי"ע (חלק ראשון סימן ח' אות רכב) דכתב וזה לשונו: "יום פסח שני ירבה שמחה קצת כי קדוש היום" עכ"ל, (ואפשר ביאור הדברים על פי מה שכתוב בפסקי תשובות (סימן תצ"ב סק"א בהערה) מסידור הגריעב"ץ ז"ל דיגלו לו מן השמים שקדושת הפסח וחמצה נמשכת עד פסח שני, עיין שם בטעמו).

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

לעילוי נשמת
האברך היקר, עדין הנפש ונעים הליכות הר"ר **ראפל ז"ל** בן ר' ישראל שיבלחט"א שפיגל נודקן ביסוורים קשים ומרים ונלב"ע י"א אייר תשס"ד
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
האשה החשובה מרת **רבקה רייזל** ע"ה בת הרה"ח ר' צבי ז"ל נפטרה ט"ז אייר תשס"ב. ת. נ. צ. ב. ה.

ברכת מזל טוב
הננו לשגר לכבוד מעלת ידידינו האברך היקר והנעלה מחשובי אנ"ש, אשר ענוות חן נסוכה על פניו, הוגה ועומל בתורת ה' היקרה מפנינו, עדין הנפש ונעים הליכות הר"ר **עזרא פרידמן** שליט"א - ירושלים לרגל שמחת הולדת הבת בשעטומ"צ יה"ד שיוכה לרוב נחת ושמחה וכט"ס.

ברכת מזל טוב
הננו לשגר לכבוד מעלת ידידינו האברך היקר והנעלה מחשובי אנ"ש, אשר ענוות חן נסוכה על פניו, הוגה ועומל בתורת ה' היקרה מפנינו, מסור ודבוק בכל נימו נמשו למרן רבינו שליט"א, הרה"ח ר' **שמחה בומלשמינער** שליט"א - בארא פארק - ארה"ב לרגל שמחת הולדת הבת בשעטומ"צ יה"ד שיוכה לרוב נחת ושמחה וכט"ס.

לזכר עולם יהיה צדיק
נודב לעילוי ולכבוד נשמת המנוחה הטהורה, צדיק יסוד עולם, בוציא קדישא, פועל ישועות בקרב הארץ, ה"ה הגאון הקדוש רבי **הלל ליכטנשטיין מקאלאמייא** זי"ע בעל ה"שירי משכיל" ועוד יומא דהילולא י' אייר זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

ברכת מזל טוב
הודעה לאנ"ש ולקוראנו היקרים כל הרועים להשתתף בהוצאות הגליון הק' וליטול זכות בהפצת תורה לכבוד יומא דהילולא דהתנא האלוקי רשב"י, וגם לאבות הרועים לתרום לרגל שמחת התגלחת לילדיהם נא ליצור קשר לטל 052-7667563, וכן שמוס וזכר אי"ה לתפילה בציוה"ק ביום ההילולא, וכדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק, זכות התנא האלוקי תגן עליהם ומשפחתם. המערכת.

ברכת מזל טוב
הננו לשגר לכבוד מע"כ ידידינו היקר והנעלה, פא"מ, נכד רבוה"ק מלעילוב, צנתר דדהבא, שמו הטוב הולך לפניו, ה"ה הר"ה ג' ר' **דוד רונפלד** שליט"א **בכ"ק אדמו"ר מוהרש"צ** א זי"ל לרגל שמחת אירוסיה הבת עב"ג בשעטומ"צ יה"ד שיוכה לרוב נחת ושמחה וכט"ס.

ברכת מזל טוב
הננו לשגר לכבוד מעלת ידידינו האברך היקר והנעלה מחשובי אנ"ש, אשר ענוות חן נסוכה על פניו, הוגה ועומל בתורת ה' היקרה מפנינו, מסור ודבוק בכל נימו נמשו למרן רבינו שליט"א, הרב **למון רבינו שליט"א** בארא פארק - ארה"ב לרגל שמחת הכנס הבן **חנמן** לעוהמת"צ יה"ד שיוכה לרוב נחת ושמחה וכט"ס.

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב

הארות הערות וכל ענין ניתן לשלוח לפקס המערכת: 077-470-3207